

บทคัดย่อ

วิธีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างความตั้งใจในการเลิกใช้สารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีนในเยาวชนผู้ถูกคุมประพฤติ

อรดา อโณทัยไพบูลย์

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาระยะสั้นเพื่อเสริมสร้างความตั้งใจในการเลิกใช้สารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีนของเยาวชนผู้ถูกคุมความประพฤติ กระบวนการให้การปรึกษาใช้องค์ประกอบหลัก 3 ส่วน คือ ก) การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเยาวชนและผู้ปกครอง ข) การให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ และ ค) การค้นหาปัจจัยที่ส่งเสริมหรือที่กระตุ้นหรือที่ช่วยยับยั้งการใช้สารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย สื่อคอมพิวเตอร์ที่ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดและสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีน แบบสอบถามและแบบประเมินสำหรับเยาวชนและผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ยา ความรู้เรื่องสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีน ตัวกระตุ้นและตัวยับยั้งในการใช้ยา และความตั้งใจในการเลิกใช้ยา

กลุ่มตัวอย่างมาจาก เยาวชนชายผู้ถูกคุมความประพฤติที่ใช้สารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีน ซึ่งมีรายงานตัว ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง จำนวน 10 คน และผู้ปกครองของเยาวชนกลุ่มนี้อีก 10 คน ในระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2544 เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาระยะสั้นด้วยความสมัครใจ

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้นำไปวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย เพื่ออธิบายพฤติกรรม การใช้ยา ความตั้งใจในการเลิกใช้ยา ความรู้เรื่องยาเสพติดและสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีน ทั้งก่อนและหลังเข้ารับบริการให้การปรึกษา และช่วงติดตามผล

ผลการศึกษาวิจัยบ่งชี้ว่า การให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาระยะสั้นอาจมีส่วนช่วยให้ ก) ความตั้งใจในการเลิกใช้ยาเพิ่มขึ้น ซึ่งเยาวชนรายงานว่า ส่วนมาก (6 คน) มีแนวโน้มที่

จะมีความตั้งใจในการเลิกใช้ยาเพิ่มขึ้น และที่คงเดิม 1 คน และ ข) ความรู้เรื่องยาเสพติด และสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีนเพิ่มขึ้น ในเยาวชน 4 คน และคงเดิม 2 คน และยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างเยาวชนกับผู้ปกครอง ผลการศึกษาด้านอื่นๆ ได้นำมาอภิปรายไว้ด้วย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาในการช่วยเหลือเยาวชนผู้ใช้สารเสพติด แต่ข้อแนะนำก็คือ ควรเป็นระยะยาว รวมถึงเกิดแง่คิดที่ว่า สมาชิกครอบครัวอาจมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนเลิกใช้ยา เพราะการที่ผู้ปกครองส่วนมากได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้เรื่องยาเสพติดและการเข้าร่วมการให้การปรึกษาร่วมกับเยาวชน ทำให้เปลี่ยนทัศนคติและปฏิบัติต่อเยาวชนในทางที่ดีขึ้น และนั่นเองเป็นการช่วยจูงใจให้เยาวชนตั้งใจที่จะเลิกใช้ยามากขึ้น ซึ่งหากมีการนำวิธีการปรึกษาในลักษณะที่นำเสนอในงานวิจัยนี้ไปศึกษาทดลองเพิ่มเติม ก็น่าที่จะได้รูปแบบหรือวิธีการช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับกับความต้องการที่หลากหลายของสังคมในการป้องกันและบำบัดรักษา ยาเสพติด